

Ohlášky – neděle 1. 5. 2022

Dnes prožíváme **3. neděli velikonoční.**

- Pondělí 2. 5. – **Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve**
- Úterý 3. 5. – **Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů**
- Příští neděle 8. 5. 2022 bude **4. neděle velikonoční (neděle Dobrého pastýře).**

***

- **Májové Mariánské pobožnosti v květnu** každý pátek od 16:00

***

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

***

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli je na faře v pondělí od 18h
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

***

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 23 (2022)
1. 5. 2022

3. neděle velikonoční

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

4/ Rady zkušenějších

Mnoho párů se vrhá do svého dobrodružství, nekouká napravo nalevo a nevyužije rady zkušenějších. Uvědomil jsem si to během příprav na manželství. Většina párů, které se v dnešní době chtějí nechat oddat v kostele, už má za sebou několik let společného života. Když se účastní kurzů přípravy na manželství, což je několikadenní příprava pod vedením manželských párů z farnosti, často potom vyprávějí, jak pro ně byly kurzy přínosné a objevné. Většina z nich budovala svůj vztah především s podporou a radami svých přátel, tedy lidí stejné generace. Někdy též odmítají model fungování vztahu svých rodičů, ať už právem či neprávem, ale zřídka si chodí pro radu k jiným, zkušenějším párům, jejichž vztah se už osvědčil. Vyrážejí na společnou cestu naslepo jako Louis a Victoire, a když se vynoří zkouška, rychle ztrácejí půdu pod nohama.

Silné a slabé stránky

Aby spolu mohli manželé harmonicky žít, musejí samozřejmě začít tím, že se budou navzájem poznávat. Je můj partner silný, slabý, odolný, trpělivý nebo křehký? Máme-li se sladit, je potřeba objevit rytmus toho druhého a najít ten společný, který bude vyhovovat oběma – ani moc pomalý, ani příliš rychlý. Proto se musíme navzájem pozorovat. V kánoi se občas mění místa, aby zadák na kormidle lépe pochopil rytmus háčka, který pádluje vpředu.

Musíme se stále znovu vzdávat své rutiny, abychom mohli zůstat sladění se svým protějškem. Dobře se znát, to je klíč k úspěchu. Zdá se to tak samozřejmé, a přesto právě tohle bývá důvodem mnoha selhání. Tolik mladých párů staví projekt svého manželství v první řadě na fyzické přitažlivosti, ale nemají třeba žádné společné zájmy. On je spíš „pivo-pizza-fotbal“, zatímco ona „divadlo-kniha-tanec“. Může to nějak fungovat, je však nezbytné najít si oblasti společného souznění, jinak hrozí, že manželství brzo ztroskotá. Poznávat se, snažit se naladit jeden na druhého, to chce čas, hodně času. A nesmí se to uspěchat. Církev ve své moudrosti nabádá všechny mladé zamilované, aby si vyhradili období, kdy se jako snoubenci budou navzájem dobře poznávat, než se plně odevzdají jeden druhému jako manželé i po sexuální stránce. Může se zdát, že tento přístup je v dnešní době už překonaný. Moc už o něm neslyšíme, a to ani mezi

praktikujícími katolíky. Ozývá se ostrá kritika: „Církev si evidentně ještě neprošla svou reformou, už je ale nejvyšší čas, aby povolila otěže a přestala mít ze sexu strach!“

Lidé, kteří takto přemýšlejí, zřejmě neznají knihu Teologie těla z pera Jana Pavla II. (česky Paulinky, 2015), který zdůrazňoval hodnotu sexuálního vztahu jako daru, jež Bůh věnoval lidem stvořeným k jeho obrazu. Dnes už v církvi existuje mnoho publikací, které pojednávají o novém pohledu na sexualitu, například Fabrice Hadjadj v knize Hloubka pohlavní identity – cesta k mystice těla. Vidět v sexuálním vztahu Boží obraz předpokládá vnímat ho v celé jeho kráse a důstojnosti. Církev proto nabádá k opatrnosti, než se jeden odevzdá druhému, nikoli kvůli strachu ze sexu, ale protože považuje tento dar za natolik vzácný, že se nesmí poskvřnit.

Existuje známé přirovnání s kartami. Vezměte dvě karty a položte je na sebe. Dají se zase lehce oddělit. Ale když je slepíte lepidlem a budete je znovu chtít oddělit, potrhají se. Něco podobného se děje i v životě páru. Když spolu dva zamilovaní lidé chodí, jsou trpěliví a hned se jeden druhému neodevzdají, bude pro ně jednodušší se bez velkých šrámů rozejít, pokud si uvědomí, že se k sobě nehodí. Pokud se však k sobě rychle připoutají sexuálním vztahem, jistě se při rozchodu mohou navzájem mnohem více zranit. Kdo o tom pochybuje, možná ještě nepochopil, že sex se snoubí s citlivostí a láska s věčností.

Týká se to obou

Vraťme se ale k naší kánoi. V manželství je potřeba přijmout, že oba musí stále pádlovat společně. Raději nenapodobovat Louise, který se jen vezl, aniž by o tom jeho žena věděla. Neříkat si, že zrovna tato oblast našeho manželství se mě netýká. Na všem, co je v páru společné, musí pracovat oba dva. Je třeba pádlovat v oblasti pracovních záležitostí, co se týče údržby domácnosti, v oblasti péče o děti, ale i v životě víry. Manželé se například rozhodnou, že se žena načas vzdá své profesní dráhy, aby se mohla plně věnovat malým dětem, přičemž muž pracuje mimo domov. Je nezbytné, aby si muž uvědomoval, že se ho týká i veškerá domácí práce jeho ženy, a manželka si zase musí uvědomovat, že i jí se týká manželova práce mimo domácí prostředí. Pádlujeme oba! Když jeden odpočívá anebo v něčem záměrně uplatňujeme

„dělbu práce“, nikdy by to nemělo být bez vědomí toho druhého, ale po předchozí dohodě.
(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)

***

Youcat (21. část)

Proč máme i my přijímat utrpení ve svém životě, „brát na sebe kříž“ a následovat Ježíše?

Ad 1: Je-li člověk stížen těžkým utrpením, často ho nejvíce bolí to, že si připadá opuštěný Bohem i lidmi. Teď jsem na to sám! Proto vnímá útěšně, má-li nablízku i jiné trpící. Mnohonásobně větší útěchou mu však je vědomí Boží přítomnosti. Co bych si v případě nouze počal s Bohem, který by sice byl obklopen zástupy blažených duchů, ale přinejmenším na jednom místě by nikdy nebyl – v mém utrpení! Dříve se říkávalo, že máme vlastní utrpení obětovat spolu s tím Kristovým! Přeloženo do současného jazyka by to mohlo znít následovně: Proměň své utrpení v dar pro druhé a udělej to společně s Ježíšem, protože i on pro tebe trpěl na kříži a učinil ze své smrti dar pro tvou osobní spásu i pro spásu celého světa.

Ad 2: Jestliže jste poznali někoho, kdo už pohlédl smrti do tváře, často se vám přizná, že duševní trýzeň bývá horší než tělesná. Bolest z toho, že věci nelze vrátit, že nelze vzít zpátky rány, které člověk rozdal, že nemůže přivolat lidi, které opustil nebo kterým zůstal mnohé dlužen. V lítosti nad narušeným a mnohdy zcela zničeným životem nám je útěchou pohled na toho, který dokáže všechno napravit a který dokáže proměnit i můj životní příběh v příběh veskrze dobrý. Dokonce i v posledním okamžiku. „Tvému kříži se klaníme, Pane, a slavíme tvé svaté vzkříšení. Neboť kříž přinesl radost celému světu“ (z liturgie Velkého pátku).

Ad 3: Křesťané často umírají s křížem v rukou nebo s očima upřenými na kříž na stěně. Na Ježíšovi člověk dokáže prohlédnout poslední pointu života – a tou rozhodně není pohřeb do země, do moře či kremace. Definitivní pointou života je vzkříšení mrtvých. „Skutečnou revoluci, která radikálně mění život, vyvolal Ježíš Kristus svým zmrtvýchvstáním: křížem a zmrtvýchvstáním,“ prohlásil papež František.
Zmrtvýchvstáním se změnil svět.
(z knihy Youcat: Kurz víry)